

synspligt, men han skal gaa ud fra i hvert enkelt Tilfælde, at det er hæderlige Folk, han har med at gøre. Hvis Bankspektøren i 1923 havde vidst, hvad han ved i Dag, efter at Sagen har været retsligt undersøgt, ja, saa er det jo muligt, at han paa et eller andet Punkt vilde have stillet sig anderledes, end han stillede sig, men han vidste ikke paa det Tidspunkt, at det var en Mand, der skulde et Par Aar i Forbedringshuset, han stod overfor.

Den Omtale, som den højtærede Minister leverede af denne Bank, de mange Oplysninger, som jeg altsaa er afskaaret fra at gaa nærmere ind paa, da jeg ikke har de paagældende Aktstykker, var, siger jeg, meget interessante. Det gælder Oplysningerne om disse Interessentskaber, som tjente meget betydelige Penge i Krigsaarene, men som øjeblikkeligt sørgede for at fordele dette Rov imellem sig. Ja, det er jo det, vi altid har sagt. Dér kan den højtærede Minister se, hvad det er for Ting, han faar Næsen i, naar han endelig giver sig til at undersøge den Slags Affærer. Dér kan det ærede Medlem Hr. Pinstrup se, at det er ikke blot inde i Hovedstaden, der svindles og bedrages. Selv ovre i den lille hyggelige By Faaborg er saadant noget foregaaet. Og hvad var det, Svindelen samlede sig om? Det var om det ærede Medlems fortræffelige Produkter: Fløde og Butter og mange andre af Landbrugets herlige Sager.

Men disse Oplysninger, som den højtærede Minister giver i Tilknytning til, men uden egentlig Forbindelse med denne Sag, viser i høj Grad, hvor nødvendigt det var at gennemføre en betryggende Banklov her i Landet. Ministeren rettede ved Fremdragelsen af disse Forhold den frygteligste Anklage mod sig selv og Partiet Venstre. Thi disse Forhold, som her blev omtalt, kan gentage sig og vil gentage sig, saa længe vi har den nugældende Banklov. Hvad Ministeren her har paaapeget som Ting, der er gaaet i Svang i Faaborg, kan fremdeles gaa i Svang, saa længe vi ikke gennemfører en betryggende Bankordning. En betryggende Bankordning paa disse Punkter, som i Fremtiden vilde umuliggøre en Gentagelse af, hvad der her er passeret, er forelagt af det foregaaende Ministerium, men er modarbejdet af Venstre og nu sluttelig henlagt af den højtærede Handelsminister.

Det er en daarlig Tjeneste, Handelsministeren har gjort de Interesser, der her er Tale om: Bankernes Interesser og Befolkningens Interesser gennem Bankerne, ved saaledes at standse Arbejdet paa en virkelig Oprydning og Ordning af disse Forhold.

Der sker jo ingen Forbedring af Kapitalisternes Moral, fordi Bankspektør Hald bliver afskediget, den vedbliver at være den samme. De, der har Lyst til at svindle, vil svindle ogsaa i Fremtiden, og hvis der ikke fastsættes Lovbestemmelser derimod, hjælper det ikke, selv om den højtærede Minister afskediger endnu et Par Embedsmænd, om han kan faa fat i nogle.

Det andet Anklagepunkt, som den højtærede Minister samlede sig om, er Andelsbanken, og særlig den Omstændighed, at Bankspektøren ikke tillagde det Betydning nok, at Mælkeeksportens juridiske Ansvar for en meget stor Gæld var tvivlsomt.

Maa jeg først sige, at jeg synes, det er mærkeligt, at den højtærede Handelsminister, som altsaa ikke selv har oplevet de Forhold, her er Tale om, i den Grad er blevet utryk ved to tidligere behandlede og afgjorte Sager, at han har genoptaget disse gamle Sager til Undersøgelse. Dette viser, at Ministeren, som ikke selv har Erfaring med Hensyn til Bankspektørens Embedsgerning, i en bestemt Anledning maa have været ude for at søge at finde Paaskud for den Straf, Bankspektøren skulde have; ellers var der jo ingen som helst rimelig Grund for Handelsministeren til at give sig i Lag med Undersøgelser af to gamle Sager, hvoraf den ene endog har været til ekstraordinær Behandling i et stort Rigsdagsudvalg, fra hvilket der foreligger en mægtig Beretning. Jeg er selvfølgelig ikke i Tvivl om Grunden — eller Grundene maa jeg vel hellere sige — til dette opsigtvækkende Skridt og den Fremgangsmaade, der er valgt.

Maa jeg dernæst fremhæve med Hensyn til de to Sager, at hvad Faaborg Banken angaar, begyndte Undersøgelsen af denne allerede i Bankspektør Greens Embedstid under en konstitueret Bankspektør. Der er altsaa ikke Tale om en Virksomhed, som er paabegyndt og fuldendt af den samme Mand; Linien for den Bankspektion og det Arbejde, der skulde gøres ved denne Bank, er ikke blevet lagt af den Mand, som nu straffes derfor, men af hans Forgænger eller den, som var konstitueret. Og maa jeg endvidere sige, at den Mand, som er afskediget, Hr. Hald, begyndte sin Gerning i 1923, ikke som en Mand der kom hæsbælende for at faa en Embedsstilling, men som en Mand, der blev anmodet meget indtrængende og flere Gange om at paatage sig Stillingen. Denne Mand fik altsaa som sin første Sag en af andre paa-begyndt Undersøgelse af Sydfyns Diskontobank.